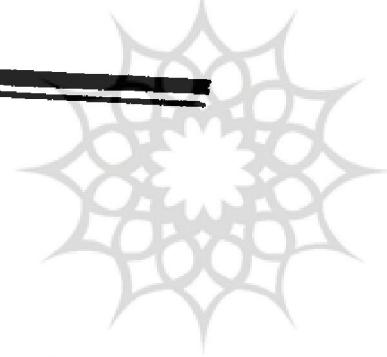
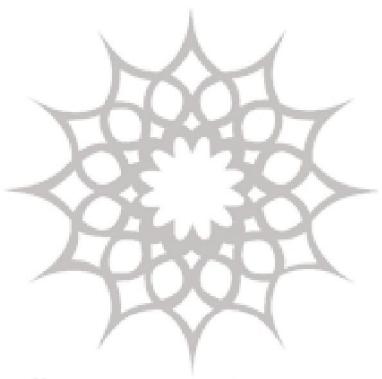

تحقیق

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

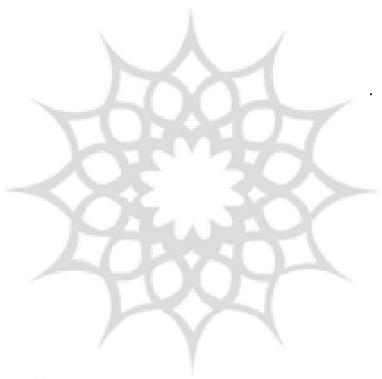
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

سید مصطفی محقق داماد

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

تعهد به نفع شخص
ثالث از نظر شیخ انصاری و
دکترین های حقوقی معاصر

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

اصل شخصی بودن قراردادها (Privacy of Contracts)^۱ یکی از اصول حاکم بر عقود است که در حقوق اروپا، هم در نظام حقوق کامن‌لا^۲ و هم در نظام مدون^۳ پذیرفته شده است.

منظور از این اصل آن است که در قراردادی که میان اشخاص معقد می‌شود، فقط طرفین قرارداد از آن عقد منتفع می‌گردند و تنها آنان خواهند توانست درباره آن عقد به عنوان ذی نفع در دادگاه طرح دعوا نمایند، و نیز هیچ کس خارج از عقد، مسؤولیت و تعهدی نسبت به عقد نخواهد داشت. به عبارت دیگر کسانی که خارج از عقد می‌باشند و طرفین عقد نیستند به هیچ وجه نفع و یا زیانی از عقد نخواهند داشت.

این اصل مبتنی است بر اصل استقلال و آزادی فردی در ایجاد روابط حقوقی و به عبارت دیگر اصل حاکمیت اراده که به موجب آن

۱. اصل فوق را حقوقدانان نظر به مقابل فرانسوی آن (Relativité de Contrat) نسی بودن قراردادها ترجمه کرده‌اند ولی ما برای مقابل انگلیسی آن با توجه به تعریفی که ارایه خواهیم داد ترجمه فوق را ترجیح دادیم.

2. Cheshire & Fifoot, *The Law of Contract*, Seventh edition, London ButterWorths, 1992, p. 903.

۳. سنهوری، الوسيط، ج ۱، ص ۵۶۶.